

VUKOVARU - NAŠA TUGO

*(Ne postoji grad na svijetu koji je umro slavnijom smrću,
ali, gle – još uvijek živi!)*

Vukovaru - naša tugo, naš ponosu, naša suzo na Božjem licu!

Ne brinemo za tebe, jer ti si zvijezda koja se ne može ugaziti, jer tebe ima i kad te nema. Brinemo se za sebe, za svoja posramljena lica pred tvojom veličinom i – kristalnom bistrinom tvoje žrtve. Poslije tebe, niti jedan grad u svijetu ne može umrijeti slavnijom smrću, jer to jednostavno više nije moguće. Ti si pobrao sva svjetla nebeskih zvijezda i svijetliš narodima svijeta poput Kristove žrtve na Golgoti za otkupljenje grijeha.

Pred tvojim časnim licem srame se svjetski moćnici i narodi svijeta i ne mogu ti pogledati u oči, jer ti si Kralj svakog morala, ti si Sunce svjetlosti i hrabrosti, i svaka pjesma koja se o tebi spjeva postaje novovijeka - Pjesma nad pjesmama. Ti si sveta zemlja, najsvetije hrvatsko tlo obliveno krvlju tvojih mučenika.

Vukovaru – naša tugo, naš ponosu, naša suzo na Božjem licu!

Ti si novovijeki inat cijelome svijetu i njegovim mudracima, farizejima, bezbožnicima. U tvome prkosu sabraše se svemirske sile. Ti si i Hirošima i Nagasaki poludjele svjetske savjesti. Ti si istovremeno; i Troja, i Kartaga, i Masada, i Gvozdansko, i Siget i Staljingrad. Ne postoji grad na svijetu koji je umro slavnijom smrću, ali, gle, i dalje živi. Tvoj pepeo raznesoše vjetrovi Istoka i Zapada, Sjevera i Juga i uznemiriše savjest svjetskih moćnika, nad kojima se nadvila tvoja sjena.

I oprostí onima koji ne znadoše što čine razarajući i ubijajući tvoje tijelo, ali ne oprostí onima, ponajprije svjetskim moćnicima - koji htjedoše razoriti tvoju dušu. Ali ti bješe div, koji moralno izraste u još većeg gorostasa, ne samo da nisi dao da unište tvoju plemenitu dušu, već si njenom snagom - otvorio put u pakao dušama svojih razaratelja.

Vukovaru - naša tugo, naš ponosu, naša suzo na Božjem licu!

Više se ne trebaš bojati, jer uloge se promijeniše – sad se drugi boje tebe! Optuži ih pred Bogom, pred Stvoriteljem svega vidljivoga i nevidljivoga, optuži ih pred cijelim svemirom jer rane koje su ti nanijeli su prebolne, bol koju ti nanesoše je neizdrživa, a mržnja kojom te obasuše iziđe iz samog pakla. Sjene tvojih mrtvih nek im zakrile i pomračí sunce, a kad god ugaze u vodu neka u njoj vide i osjete krv i rane tvojih mučenika.

Vukovaru - naša tugo, naš ponosu, naša suzo na Božjem licu!

Ne uzbuđuj se! Ti, što ti dolaze u posjetu preko Dunava, nisu ti više ni prijatelji ni neprijatelji. Oni se samo vraćaju na mjesto zločina, poput svakog ubojice – jer im tvoja žrtva ne da mira, ne da sanku ni počinka. I ne traži da ti se ispričaju, jer se tebi ispričati nije moguće, pa ma kako to netko želio, ali oni to i ne žele. Zato, ne gledaj u njima ni drage ni mrske goste, jer dragi nisu, niti to mogu biti, a ti nikoga ne mrziš pa ti ne mogu biti ni mrski.

Više se ne trebaš bojati, ali čuvaj se hrvatskih juna i njihovih škuda koji su te spremni pospremiti u zaborav. I u ime slobode i demokracije, a posebno u ime dobrosusjedskih odnosa i poradi bolje, zajedničke budućnosti - iz sjećanja u stanju su izbrisati sve tvoje patnje, sve tvoje boli, razaranja i paleži, svu tvoju tugu, tvoje mrtve, ranjene i nestale, tvoje vukovarske majke i sestre.

Spremni su zaboraviti na tvoju krv i pepeo, na tvoj ponos, dostojanstvo i prkos svjetskim moćnicima, odbaciti tvoje Jastrebove i Glavaševića, brojne znane i neznane junake, patnike i

stradalnike..., kao da svega toga nikada nije ni bilo, i kao da se ništa nije ni dogodilo - koji su spremni ponovno od tebe načiniti samo jednu podunavsku mirnu nepoznatu varošicu!

Vukovaru - naša tugo, naš ponosu, naša suza na Božjem licu – ne daj se nikome!

Mile Prpa

U Zagrebu, 04. studenog 2010